

אור השבת

הדלקת נרות - 17:26

מוצאי שבת - 18:25

* עפ"י זמני ת"א

עלון "אור השבת" מופץ ב-3,000 עותקים ביישובים: חולון, בת-ים, רחובות, ק.קרון, מזכרת בתיה, נס ציונה, כפר בילו.

"והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע"

פרשת ויקרא הפרשה הראשונה שבספר "ויקרא" – השלישי בחמשת חומשי התורה, הכולל עשר פרשיות, שרובן עוסקות בתורת הקורבנות ובכוחנים המשרתים בקודש, משום כך נקרא הספר בפי חז"ל: "תורת כוהנים".

הפרשה פותחת בפסוק: **"ויקרא אל משה, וידבר ה' אליו סאוהל סועד..."**

העיר על כך האדמו"ר רבי שמחה בונים מפשיסחא: "התורה מעידה על משה רבנו: 'והאיש משה ענו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה'. תכונה מיוחדת זו של משה נרמזת באות 'א' הזעירה שבתחילת ספר ויקרא: אף בשעה שמושה התייחד מכל רבבות אלפי ישראל בכך שחקב"ה בכבודו ובעצמו קרא אותו לדבר אליו – נשאר משה במלא צניעותו וענוותנותו.

משל לאדם העולה על חר גבוה, המתנשא על כל סביבותיו. כאשר האיש ניצב בפסגת החר ומשקיף לעברים השונים, הוא עלול להיתפס למחשבה מוטעית, שהוא רם ונישא מכל דרי הסביבה. אך האיש החכם ובעל המידות המעולות יודע היטב, שרוממותו הנוכחית אינה נגרמת בשל כוחותיו העצמיים, כי אם בגלל החר הרם והנישא, שאל פסגתו טיפס ועלה.

"הנמשל הוא", אומר הרבי מפשיסחא, "בכתוב 'ויקרא אל משה, וידבר ה' אליו מאוהל מועד'. מי האיש הנקרא על ידי בורא העולם להתייחד עימו ולקבל תורתו, שלא יחוש כי הגיע בכך לשיא הרוממות ולפסגת השאיפות בחיים?! משום כך מרמז הכתוב באות 'א' הזעירה הכתובה כאן, שכוחותיו הרוחניים של משה עמדו לו להישאר ענו ושפל רוח אף בשעה גדולה זו בחייו.

נשתדל בעז"ה ללמוד ממידות גדולי הדורות ולדבוק במידת הענווה ולהתרחק ממידת הגאווה, שהרי נאמר באגרת

הרמב"ן: "כי המתגאה בליבו על הבריות מורד הוא במלכות שמים..."

שבת שלום!

"ואם זכו שלמים"

קורבנו

זמנה נקרא שמו שלמים?

שהכול שלום בהם:

(שהרי כולם נהנים מהקורבן)

הדם והאמורים

(האברים הפנימיים) – למזבח.

החזה והשוק – לכוהנים.

העור והבשר – לבעלים.

[וזאת בניגוד לעולה,

חטאת ואשם, שאין

לבעלים חלק בהם].

~ מדרש תורת כוהנים ~

פינת ההלכה

מתוך
'אגרות' 197

דיני בדיקת חמץ

שמעולם לא אכל שם חמץ. וכשיש ילדים קטנים יבדוק גם תחת הארונות והמיטות ואפילו אם תהיה לו טרחה בבדיקה קפדנית אל יקוץ בבדיקתו.

מכונית: מי שיש לו מכונית פרטית יש לו לבדקה מחמץ באור ל"ד ניסן, אפילו אם אינו רוצה להשתמש בה בפסח, ולא יחזור לברך, ודי במה שברך על הבדיקה בביתו, אף שיש מרחק רב ביניהם. וכן בעלי אוטובוס ציבוריים, מטוסים ורכבות, ראוי ונכון לבדקם אור ל"ד, לאור הנר, אף אם ניקו אותם קודם.

בתי כנסיות: בתי כנסיות ובתי מדרשות צריכים בדיקה על ידי הגבאי או השמש, ואף על פי שמנקים את בית הכנסת ביום י"ג, צריך לכתחילה לחזור ולבדוק בליל י"ד לאור הנר, ולא יברכו על בדיקה זו, אלא יפטרוה בברכה שמברכים קודם לכן בבדיקה שבביתם. והגבאים שאינם נזהרים לבדוק החמץ בליל י"ד, אלא מכבדין היטב ביום, לא יפה הם עושים, ויש להודיעם שיקיימו מצוות חכמים של בדיקת חמץ גם בבית הכנסת.

חדר אחסון: חדר שנותנים שם את כל החמץ ודעתם למכרו לגוי על כל אשר בו ביום י"ד בבוקר, אינו צריך בדיקה.

באיזה נר יבדוק? הבדיקה צריכה להיות לאור נר שעווה, אבל אבוקה פסול. ואם בדק לאור האבוקה צריך לחזור ולבדוק בנר כשר, אך לא יברך. ושתי נרות קלועות ששלהבתן נוגעת זו בזו דינם כאבוקה, אבל אם הפתילות נוגעות זו בזו, נחשב הכל לנר אחד וכשר. ודווקא כשהפתילות מחולקות ומפורדות זו מזו ורק השלהבת נוגעת אחת בשנייה נחשב לאבוקה.

פנס: פנס כיס קטן שיוכל להכניסו לחורים ולסדקים, וכן נר חשמלי קטן שאפשר לטלטלו, מותר לבדוק בהם בשעת הצורך כשאין לו נר, ויכול גם כן לברך עליהם.

היכן בודק? צריך לבדוק בחורים ובסדקים בכל פינות הבית, לרבות המרפסות וחדרי המדרגות, והגינות ובייחוד במזנון, במקור, בארונות המטבח, וביתר המקומות שמצניעים שם מאכל ומשקה, וכל חדרי הבית צריכים בדיקה, אף שברור לו

ה' רועי לא אחסר

מדרש' תנ"ך

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר

המילה "ויקרא" באה לרמוז על חביבותו של משה שהיה חביב מאוד בעיני הקב"ה, שכן דרך העולם שמי שיש לו ידיד, אע"פ שהוא נמצא סמוך לו אינו מדבר אליו אם כן קוראו תחילה בשמו, לפי שאוהב להזכיר את שמו.

אף כאן כשרצה הקב"ה לדבר עם משה, כל פעם שדיבר עמו קרא אליו תחילה בשמו. ובכל מקום שנאמר במקרא "ויקרא" הוא לשון חשיבות וחביבות גדולה. וכן מציינו במלאכי השרת שהם משתמשים בלשון הזו שכן אומר הכתוב: "וקרא זה אל זה ואמר".

וכן תראו בשעה שקרא הקב"ה לבלעם ורצה לדבר עימו, לא נאמרה הלשון הזו "ויקרא" שהיא לשון חיבה, אלא "ויקר", שהוא לשון מיאוס וטומאה. שבשעה שרצה הקב"ה לנלות לו נבואה, היה מופיע בפניו כדבר מאוס וממא.

ומעשה היה בגוי אחד ששאל את ר' אלעזר, אמר לו: "מציינו בתורתכם עד כמה היה הקב"ה מחבב את בלעם, יותר משחבב את משה רבכם! כי בשעה שרצה הקב"ה לדבר עם משה, הוא קרא לו שיבוא למשכן. שכן אומר הכתוב: "ויקרא אל משה". אבל כשרצה הקב"ה לדבר עם בלעם נאמר: "ויבוא אלוקים אל בלעם". ולא קרא לו לבוא אליו כדי שלא להטריחו. זו הוכחה שהקב"ה מחבב יותר את בלעם ולא את משה רבכם!

זכות הלימוד בעלון לרפואת;

הרב דוד בן סעדיה, שולמית בת חממה יונה, דורית בת גאולה, דינה בת דיאמנטה, פיבי בת תמר, מול בת כוכבה, ברכה בת חביבה, שקד חיה בת אסנת, עליזה חסיה בת מול, הדסה בת תמר, ר' יצחק חיים בן שרה טובה. ישראל בן חנה.

אמר לו ר' אלעזר: משל למה הדבר דומה! למצורע שבא לארמון המלך והתחיל לדפוק על הדלת שיפתחו לו, כי הוא רוצה להיכנס, שמע המלך ושאל: "מי הוא זה הדופק בדלת?! אמרו לו אנשיו: "פלוגי המצורע הוא נמצא שם. אמר המלך: "אם אשלח שליח לומר לו שלא ייכנס לארמון, לא ישמע לשליח וייכנס בכוח ויזהם את בני שיתחבר עימו". לכן מוטב שאקום מכיסאי ואלך לפתח הארמון ואאיים עליו שלא יעזי להיכנס וכך עשה המלך. הוא עמד מכיסאו והלך לפתח ואמר לו: "היזהר שלא תכנס לכאן ולא תתחבר לבני, שאם אתה עושה כן אעשה בשרך חתיכות חתיכות" והיפוכם של דברים לגבי ידיד המלך, שאם הוא בא לפני השער ומתדפק, שואל המלך מי הוא זה המתדפק על השער, וכשאומרים לו אנשיו שהוא פלוגי ידיו, אומר המלך: "אם זה ידידי היקר, איני רוצה שייקרא בקולו של אחר, אלא בקול שלי. שאני אוהבו.

כך משה ובלעם- בלעם דומה היה למצורע שהתדפק על שער הארמון ורצה להיכנס בפנים. אמר הקב"ה: "אני עצמי הולך לשער כדי למנוע אותו מלהיכנס, כדי שלא יכנס ויטמא ארמוני" אבל משה כשהיה הקב"ה צריך לדבר עימו קרא לו בשמו ואמר לו: "היכנס בפני שהיה אוהב להיות עימו יחד, וכך אומר הכתוב: "ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד" רצה לומר- הוא קורא לו בשמו ואמר לו להיכנס לאוהל מועד.

ומתוך הענווה הגדולה של משה, כמו שאומר הכתוב: "והאיש משה ענו מאוד" כשבא לכתוב תיבה זו של "ויקרא", לא רצה לכתוב את המילה הזו באל"ף אלא "ויקר", שהיה אומר בליבו: "איני ראוי לכבוד הגדול הזה שייכתב לי לשון גדולה, אלא ויקר שהוא לשון פשוטה, כפי שהופיע לבלעם". אמר לו הקב"ה: "כתוב אותה באלף מפני שמעלתך גדולה". וכשכתב משה את המילה: "ויקרא", לא יכול היה לכתוב אחרת מכיוון שהקב"ה ציווה עליו זאת, אך לא כתב אל"ף גדולה כצורת שאר האותיות אלא כתב אלף זעירה כדי לרמוז שאין הוא ראוי למעלה זו, וזה שכתב את האות אל"ף מפני שהיה מוכרח עפ"י ציוויה ה'.

זכות הלימוד בעלון להצלחת חיכל בת יגאל צבי

שאתה רואה..."

"האם אפשר לומר שאחד מאיתנו טועה?" שאל ליאור. "לא. אלו פשוט שתי הסתכלויות משתי זוויות שונות". "אותו דבר לגבי מחלוקות חכמים", המשיך ליאור. "כשחכמים מסתכלים על דבר כלשהו, לומדים איזו סוגיה, כל אחד מסתכל עליה מזווית אחרת, מתוך נפשו. ממילא ההתייחסות היא שונה, והפסיקה יכולה להיות הפוכה, זה מטמא זה מטהר, זה מתיר זה אוסר. אף אחת מהדעות איננה טעות! שתי ההסתכלויות נכונות. שתיהן נובעות מנפש טהורה שעמלה בתורה יומם ולילה לברר את דבר ה'! למה פוסקים הלכה כמו רב זה ולא כמו השני? כי מה שהוא אמר מכוון יותר להבנת המהות של אותו הדבר.

למשל, אם אביא סנדלר ועקרת בית ואבקש שיתארו לי את הבית, ודאי שאנהג על פי תיאורה של עקרת הבית, ולא על פי תיאורו של הסנדלר שספר כמה חורים יש בנעליים שבבית... תיאורה של עקרת הבית הוא חשוב יותר ונכון יותר כדי להבין מה זה בית, על אף שגם תיאורו של הסנדלר הוא אמיתי.

זו דוגמה קצת קיצונית, אך כך גם ביחס להלכה. כללי פסיקת ההלכה עוזרים לנו לראות מי קולע יותר למהות הדבר. מי הבין יותר והגדיר את הדבר בתכונה הבולטת שבו. זו הסיבה שנפסוק הלכה כמותו, נחייה ונתנהג עם אותו דבר על פי הסתכלותו. ועם זאת כמובן צריך לזכור ששתי הדעות אמת.

"אלו ואלו דברי אלוקים חיים"

פינת האמונה

מדרש' תנ"ך

דברים שרואים מכאן לא רואים משם

אנו זוכים ללמוד ביחד על סוגיית 'חיי תורה', ובעזרת ה' יתקיים בנו חתוב: "עץ חיים היא למחזיקים בה" בשבוע הבא נלמד, כיצד נוצרו מחלוקות? ושיש מחלוקות מי צודק? איך קובעים כמו מי פוסקים הלכה?

"ענין לא הכת", אמר ר' אבא. "כ"ש' מחלוקת, האם זה אומר שאם צדק והשני טועה? כי הרי פוסקים הלכה כמו אחת מן הפעות?"

"הסתכל שנייה דרך החלון", פנה לפתע ליאור לחברו. "מה אתה רואה?" דוד, שקצת הופתע מהפנייה המעניינת, שיתף פעולה. "אני רואה המון אנשים, שונים ומגוונים הולכים לאטם ברחוב. כל אחד לדרך". "אתה יודע מה אני רואה?" שאל ליאור. "אני רואה עץ שזיף גדול עם עליו המוריקים, המון פרחים ורודים-סגולים וכר דשא מרהיב עין, שעליו צועדים אנשים.

למה יש הבדל בין מה שתיארתי לבין מה שראית, והרי הסתכלנו על אותו הדבר?" "זה פשוט", ענה דוד. "אנחנו שני אנשים שונים. כל אחד מתאר את המציאות אחרת לאור נטיות נפשו. מדען ומשורר שיתכלו על אותו דבר יראו ויתארו שני דברים שונים בתכלית... אתה מאוד אוהב פרחים, ולכן זה בעיקר מה

בסייעתא דשמיא, נמשיך בלימוד פרק שישי, יחיד שנזכה להתרחק מלשון הרע ונזכה לאהבת חנם וביאת גואל צדק מהרה.

הלכות לשון הרע, פרק חמישי, סעיף ג'

המבזה את חברו על מגרעותיו במידות ותכונות חיוביות: אין אדם רשאי לספר על חברו כי הוא חסר מעלות מסוימות, פגום במידות טובות או חסר תכונות חיוביות. גם אין כל הבדל בדבר אם האיש חסר מעלות אלו באשמתו או שלא באשמתו, כגון שהוא חסר אותן מלידה. חשוב מאוד לברר בפירוט סוג זה של לשון הרע משום שהוא הנפוץ ביותר.

הלכות לשון הרע, פרק חמישי, סעיף ד'

חוסר חכמה והשכלה: אין לספר על הזולת כי הוא חסר חכמה או השכלה גם כשהדבר אמת. אם המספר גם מגזים בדבריו או אומר דברים שאינם אמת, חטאו חמור הרבה יותר, משום שהוא גם "מוציא שם רע". לשון הרע מסוג זה עשוי לגרום נזק ללא תקנה. האיש שעליו נאמרו הדברים עשוי להפסיד בגין כך את משרתו או שייפגם ויתמעט כבודו בעיני הבריות.

"חייט ירדך לראות איזה מעשה טיפשי עשה אתמול אליהו". מישהו הוא עם דארץ שאינו מבין את מה שהוא לומר". "הרב מרדכי אינו יודע הלכה".

"ולא יראה לך חמץ... ולא יראה לך שאור בכל גבולך"

פעם אחת בערב פסח לאחר ביעור חמץ יצא הצדיק רבי לוי יצחק מברדיצ'ב לרחובה של עיר.

בהליכתו פגש בגוי שהיה ידוע כמתעסק בסחורות מובחרות וגנובות. "סלח לי", פנה רבי יצחק אל הגוי, "שמא יש לך מעט משי מובחר?" "ודאי"- ענה הגוי, "יש לי משי מאיכות גבוהה בכל כמות שתצרחה!" עזב רבי יצחק את הגוי ופנה ליהודי פשוט שעבר שם באותה שעה. "סלח לי", פנה אליו רבי לוי יצחק, "שמא יש ברשותך מעט חמץ?... ", "חמץ?!" נזעק היהודי בבהלה, "חלילה! הרי ביערתי את הכל!".

נשא רבי לוי יצחק את עיניו לשמים ואמר: "ריבוננו של עולם! ראה נא! הינה הקיסר האדיר של רוסיה המוקף בצבא אדיר של חיילים ופרשים אשר להבריח סחורות אל המדינה פנימה, ואף הכין בתי סוהר מיוחדים להעניש את העוברים על החוק, ואף על פי כן ניתן בקלות להשיג סחורות מובחרות ברחובה של עיר...". "ואתה- ריבוננו של עולם!" סיים הרבי, "כתבת בתורתך פסוק אחד: **"לא יראה לך חמץ"**, ללא חיילים וללא פרשים ושומרים- בהגיע זמן ביעור חמץ לא ניתן למצוא אף פירור אחד... מי כעמך ישראל?!"

שו"ת מהפרשה

ר' עזרא ארלם

שאלות

- 1) באיזה שם נקרא חומש ויקרא ומדוע?
- 2) מדוע מתחילים ללמד ילדים תורה מחומש ויקרא?
- 3) עיין ברש"י וענה: מה למדים מהכתוב: "אדם כי יקריב מכם?"
- 4) מה משמעות השם "קרבן עולה"?
- 5) מי בתורה נקרא קרבנו בשם: א. מנחה? ב. עולה?
- 6) מה מקריבים בעולת העוף?
- 7) א. מה פירוש המילה "מוראתו" בפסוק: "והסיר את מוראתו בנוצתה"? ב. מדוע עושים פעולה זו?
- 8) ציין שתי סיבות לשם קרבן שלמים (רש"י)?
- 9) ציין שני טעמים לכך שבמילה "ויקרא" האות א' זעירא!
- 10) באיזה קרבן מקריבים נקבה?
- 11) מה משמעות השם: "אוהל מועד"?
- 12) "וערכו עצים על האש". אילו סוגי עצים לא נשרפו על המזבח ומדוע?
- 13) מדוע לא מסירים את הכנפיים בעולת העוף?
- 14) "אשר נשיא יחטא" אמר רבן יוחנן בן זכאי: "אשרי הדור שהנשיא שלו מביא קרבן על שגגתו". מהו חטאו של הנשיא ומה הרמז לכך?

תשובות...

- 1) ספר ויקרא נקרא גם תורת כהנים כי עוסק בקרבנות.
- 2) אמרו חז"ל: "בואו (ילדים) טהורים ויתעסקו בטהורים (הקרבנות)".
- 3) ללמדנו שאסור להקריב קרבן חסר הגזל כמו שאדם הראשון לא הקריב מהגזל, הכל היה שלו.
- 4) הקרבן נקרא עולה כי הכל עולה לה' והכהנים לא אוכלים ממנו.
- 5) א. קין והבל. ב. אברהם בעקידה: "ועלה לעולה תחת בנו".
- 6) בעולת העוף מקריבים תורים או בני יונה.
- 7) א. "מוראה"= זפק. ב. כדי לא להקריב מהגזל כי בזפק מצטבר האוכל.
- 8) קרבן שלמים נקרא כך בגלל ש: א. מביא שלום לעולם. ב. עושה שלום בין הכהנים, המזבח והבעלים שהרי כולם מקבלים מהקרבן.
- 9) א. בעל הטורים: משה כתב כך משום ענותנותו וצניעותו, כדי שיראה כאילו כתוב "ויקר", שהקב"ה פנה אליו במקרה. ב. כלי יקר: לרמז שהקטנים יתחילו ללמוד מכאן, כמו שהאות א' היא התחלת האותיות.
- 10) בקרבן חטאת מקריבים נקבה.
- 11) מועד= מיועד למסירת דבר ה' למשה וגם שכל זמן שהוא קיים המועדים נשמרים כראוי ע"י ישראל.
- 12) הגפן והזית לא נשרפו מפני שפירותיהם משובחים. הלקח הנלמד מכך: הבנים הטובים מגנים על אבותיהם.
- 13) כדי שיהיה המזבח מהודר בקרבנו של העני (עוף מרוט לא נחשב מהודר).
- 14) הנשיא חטא בגאווה והתנשאות. הרמז לכך במילים: "אשר נשיא יחטא". ראשי תיבות= אני.

חפשו אותנו ב-

"אור השבת"

להורדה\צפייה בעלון "אור השבת" ובפעילויות העמותה

ניתן להיכנס לאתר העמותה בכתובת: WWW.OR-HSHBAT.ORG

"והיו עיניך רואות את מורדך"

הרב אריה לוי זצ"ל

מתפלל לשלומי, ואכן האחים החלו להתייחס אליי בכבוד. רבי אריה קיים כאן מצוות ביקור חולים גם בעזרה רוחנית- עידוד לחולה, גם חומרית- הביא מצרכים לחולה, וגם בתפילה שהתפלל להחלמתו של החולה.

כאשר ד"ר יצחק רפאל היה סגן שר הבריאות הוא ביקש שמכונת מהמשרד תבוא בכל יום לרבי אריה ותסיע אותו לביקורים שהיה עושה בבתי חולים (רבי אריה כבר היה זקן והיה קשה לו ללכת ובכל זאת בכל יום היה מורה והולך ברגל לבתי חולים). רבי אריה סירב ואמר: "זקן אני וקשה לי כבר ללמוד, המעט שנשאר לי זה מצוות ביקור חולים, מעדיף אני ללכת ברגל ולזכות בשכר של הפסיעות".

השלטונות הבריטיים שהיו בארץ לפני קום המדינה, ביקשו מרבי אריה שבזמן שהוא מבקר את האסירים היהודים יבקר גם את האסירים הערבים משום שראו שביקוריו של רבי אריה מעודדים ומרגיעים את האסירים. רבי אריה הסכים שהרי "חביב אדם שנברא בצלם".

פעם אחת, הרב הלך ברחוב והבחין לפתע בבחור שהכיר משכונת גאולה, חייל צעיר שהגיע לחופשה מהצבא. הרב חצה חיש מהר את הכביש לעבר הבחור הצעיר, והושיט לו את ידו לברכה, שהרי לא ראה את הבחור הצעיר זה זמן רב. "שלום עליכם" אמר הרב בשמחה. "אנא, בוא לביתי. אני רוצה מאד לשתות איתך תה, לדבר איתך קצת, לשמוע מה חדש, תספר לי על מעשיך בצבא." החייל הצעיר נראה די נבוך. "כבוד הרב", הוא אמר, "אני לא חושב שיהיה הוגן מצידו לבוא אל ביתך... אני כבר לא חובש כיפה".

הרב אריה חיך אליו בחמימות ואחז בידו. "אתה בטח יודע שאני אדם נמוך קומה" אמר לו. "אני רואה אותך, נכון, אבל אני לא גבוה מספיק כדי לראות אם אתה חובש כיפה או לא. מה שכן אני רואה, הוא את הלב שלך. והרשה לי לספר לך, הלב שלך טוב ורחב, וזה מה שחשוב. ועוד דבר יש לציין, אתה חייל, ואתה מסכן את חיך למען כל עם ישראל. אנא, שב איתי לכוס תה, אני חושב שהכיפה שלך גדולה יותר משלי".

מוסר ההשכל הנלמד מסיפור זה הוא, שכולנו יהודים. זה לא משנה אם אתה חובש כיפה או לא, אתה עדיין שייך לעם ישראל. מי ייתן וכולנו נתגבר על השונה ונתחבר אל הדומה בינינו, ושתפסק שנאת החינם.

רב אריה לוי נולד בתאריך ו' בניסן ה'תרמ"ה- ונפטר בשם טוב בתאריך ט' בניסן ה'תשכ"ט (22 במרץ 1885 - 28 במרץ 1969) כונה בפי הכל "אבי האסירים".

הרב לוי נולד באורלא שליד ביאליסטוק בפולין, לאביו ר' בנימין ביינוש ולאמו עטיל. הוא למד בסלוצק ובסלונים ונחשב כמתמיד וכעילוי. למרות גילו הצעיר הצליח להתקבל ללמוד בישיבת וולחין, ונקשר בלב רבו הרב חיים ברלין לימים אב"ד מוסקבה וירושלים, עלה לארץ באדר ה'תרס"ה (1905) ולמד בישיבת תורת חיים. הוסמך לרבנות על ידי הרב חיים ברלין, הרב שמואל סלנט והראי"ה קוק. נשא לאישה את בתו של הרב דוד שפירא, גיסו הוא הרב צבי פסח פרנק רבה הראשי של ירושלים. בתו של ר' אריה לוי נישאה לנכדו של ר' שלמה אלישיב "בעל הלשם", הרב יוסף שלום אלישיב.

אירועים קצרים מחייו של הרב זצ"ל:

פעם בחול המועד סוכות ראו את רבי אריה מהלך באחת משכונות ירושלים. שאל אותו אחד האנשים מה עושה הרב בשכונתנו? ענה רבי אריה: "נוהג אני בחול המועד לבקר את האלמנות, נשותיהן של הרבנים. כל ימות השנה האלמנה מרודה בעבודתה ואין היא מרגישה בבדידותה אבל בחול המועד כאשר כולם חוגגים ואינם עובדים אזי מרגישה האלמנה בבדידותה וזכרת בימים הטובים שכולם היו באים בחג לבקר את בעלה הרב כשעוד היה בחיים, והבית היה הומה ממבקרים והשמחה הייתה שרויה בו. ואילו כעת היא יושבת בודדה וגלמודה וימי החג נהפכים לה לצער והכאב גדול. לכן מקפיד אני לבקר ולעודד את האלמנות דווקא בימים אלו".

פעמים רבות באים אנו לנחם או לעזור לאנשים עם צרות אבל מהר מאוד שוכחים אותם ואנשים אלו נשארים עם הקשיים. החוכמה היא להתמיד בעזרה וכל הזמן לראות אם השכן או הידיד או תם אדם אולי זקוק לתמיכה בממון או סתם לשוחח עמו ולעודדו. את זה ניתן ללמוד מרבי אריה שהבין את נפש האחרים וידע מתי קשה להם והם זקוקים לעידוד.

בכל ראש חודש היה נוהג רבי אריה ללכת לבית חולים לחולי נפש ולמסור חבילה לאחד החולים. פעם אחת נלווה אליו בנו ושאל: "אבא מה הקשר המיוחד שלך לחולה זה דווקא?" ענה רבי אריה: "פעם באתי לבקר בבית חולים זה וראיתי את אחד החולים שהוא מוכה וחבול, שאלתי את החולים מה קרה לו והם הסבירו לי שלפעמים החולי נפש משתוללים והמטפלים שלהם נאלצים לתפוס אותם בכוח ולפעמים אף מכים אותם, אולם את מי שיש לו קרובי משפחה הם לא מכים מחשש שהמשפחה תתלונן. לחולה הזה אין קרובי משפחה ולכן הם מכים אותו הרבה מבלי חשש. כששמעתי זאת, ניגשתי אל המטפלים ואמרתי להם שאני קרוב משפחה של אותו חולה ושיתייחסו אליו יפה. מאז אני מקפיד לבוא פעם בחודש ולמסור חבילה לחולה הזה שהוא "קרוב שלי" ואני

לוי' שיעורים בכפר ביל"ו ב':

- יום א': שיעור משניית- לימוד סדר מועד, שעה: 21:00. השיעור מתקיים בבית משפחת טאייב.
  - יום ג': שיעור בספר התניא- מפי הרב מאיר הכהן, שעה: 21:00. השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל"ו ב'.
  - יום ה': שיעור פרשת שלח- שניים מקרא ואחד תרגום, שעה: 20:00. השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל"ו ב'.
  - שבת קודש: שיעור רש"י כ-20 דקות לפני תפילת מנחה.
- לוי' תפילות בשבת:**
מנחה ערב שבת: 17:25
שחרית: 9:00
מנחה: 17:00
סעודה שלישית: 17:15
ערבית מוצ"ש: 18:15

"עין חיים היא למוחזיקים בה- ותומכיה מאולר"

ואלה יעמדו על הברכה: גל ב דינה, מוריה בת בת-שבע, גל ב ציון, רון ב יגאל, יגאל בן סעדיה, בת שבע בת סעדיה, מנדי בן ימימה, יערה בת יהודה, יונתן בן לאה, שרית בת תמר, מישל בן שושנה, שרונה בת אילנה, בת ציון בת לאה, עידו בן מרדכי, שריה בן מנחם, אמית בן שלום, גילי בן אורי מלרוד.

להקדשות בעלון (להצלחה, רצאה, עליו נשמת)

ניתן לשלוח הודעות למייל: idanzvi@gmail.com או בפלאפון: 050-3503025